

ningen, den reviderede Grundlov af 1866 og Grundloven af 1915 blev udarbejdet i en Tid præget af truende internationale Forviklinger, der ogsaa kastede Skygger over vort Land«. Det havde paa denne Baggrund været et Gode, at hele Udvalget uden Undtagelse paa eet Punkt havde kunnet samles om den betydningsfulde Opgave, idet der ikke blandt de mange Forslag, der var fremsat i Udvalget, fandtes noget, som gik ud paa at opretholde den gældende Forfatning med dens Muligheder for uløselige Konflikter mellem de to paa forskelligt Grundlag valgte Kamre. Det havde ogsaa under hele Udvalgsforhandlingen været klart, at »alle Deltagerne i Arbejdet ønskede at opretholde det frie Folkestyre, som i en urolig Tid ude omkring i Verden for alle Danske er blevet en Del af vor nationale Egenart«.

Efter en Redegørelse for, hvorledes Udvalgsarbejdet havde formet sig, og for de indsamlede Oplysninger, bl. a. om de eksisterende Pengefideikommisser, om Størrelsen af Folkekirkens Midler og om, hvordan Regelen om Privatanklage vilde kunne indgaa som Led i dansk Ret, fremsatte *Flertallet* (Regeringspartierne og Det konservative Folkeparti) sit Syn paa Sagen som Helhed og paa forskellige Enkeltheder.

Flertallet havde paa Grundlag af Forfatningskommissionens Betænkning søgt en Løsning af Forfatningsspørgsmaalet, som »forener Tokammerssystemets saglige Fordele med Etkammersystemets større politiske Handledygtighed«. Da der fra anden Side i Udvalget blev fremsat Forslag om *Overgang til Etkammersystemet*, havde man ogsaa været villig til at drøfte dette, men da Etkammerønsket fra det mest betydende Mindretals Side knyttedes uløseligt sammen med en Række Krav om Mindretalssikringer, som den gældende Grundlov intet kender til, og som alvorligt vilde hemme Rigsdagens Handlekraft, maatte nærmere Forhandlinger herom opgives. »I Sammenligning med et saadant beskaaret Etkammersystem maatte selv de af Flertallet, der principielt er Etkammertilhængere, erkende, at *Forfatningskommissionens Grundlovsforslag* gennem de Beføjelser, der er tillagt Den Forenede Rigsdag, sikrer alle de Fordele, som man har ment knytter sig til Etkammersystemet.« Disse *Fordele* saa Flertallet navnlig i, at hele Rigsdagen vælges paa een Dag af samme Vælgerklasse, at der ikke ved Mindretalsbestemmelser lægges Hindringer i Vejen for et af dette Valg udgaaet Flertal, og at mulige Konflikter mellem de to Ting finder deres endelige Afgørelse i Den Forenede Rigsdag. Paa den anden Side vilde Ordningen ved sin Deling af Rigsdagen i to Ting bevare en Tradition, som har vundet Hævd i dansk politisk Historie lige fra Junigrundloven; »og ved Indførelsen af Landslistevalg for den ene Halvdel af Rigestingets Medlemmer aabnes